

Valóban na

Nem szívesen térek vissza többször egy témához, de ez most elkerülhetetlen. Ezt tette a tv „Nyitott száj” című műsora is, ismételten a katolikus egyházon akarta elverni a port Magyarország és a Szentszék között megkötött szerződés ürügyén.

Juszt László, a „semleges” tv-mindenes felvezető mondatai érintették azt a katasztrófa-helyzetet, amelybe a klérus belekényszerítette a szegény magyar népet, ez lesz az oka annak, hogy még az utolsó bőrt is lenyúzzák róluk. Mert ugye, ki más fizetné meg mindennek az árát, mint az adózó állampolgárok? – Csak úgy vagdalkoztak a milliárdokkal.

A meghívott illusztris válaszadók – kivéve az államtitkár többnyire reális megnyilatkozásait – Horn Gábor és Eörsi István szinte dühtől tajtékozva mondták a magukét, azaz az SZDSZ hivatalos állásfoglalását. Az egyik fő érvelésük, hogy előkészítetlen a szerződés megkötése. (Erre nem volt elég a rendszerváltozás óta eltelt hét év.) Minden érdekelttel meg kellett volna vitatni a tervezetet; a többi történelmi egyházzal éppúgy, mint a párszáz tagot számláló kisközösségekkel. Egyeztetni kellett volna az önkormányzatokkal, társadalmi szervezetekkel, a lakossággal. Népszavazást is lehetett volna tartani, s csak ilyen jóváhagyások után kerülhetett volna sor az egyezés megkötésére, minden felekezet vezetőivel egyszerre. A néhány éve különféle sanda célok kódolt támogatására alakult gyülekezetek éppen olyan jogkörrel rendelkeznek, mint a több száz, illetve kétezres éves múltra visszatekintő történelmi egyházak. Mennyire szívükön viselik a nyilatkozók a református, az evangélikus egyház hátrányait. Felcsaptak kéretlen prókátornak, mert azok, akik-

nek a nevében beszélnek, örömmel üdvözölték a megegyezést, akkor is, ha nekik néhány kérdésben más az elképzelésük. De most legalább van remény, tárgyalási alap számukra is. Viszont ha az SZDSZ javasolta megszámlálhatatlan egyeztetésre sor került volna, ez azt jelentené, hogy a szerződést sohasem lehetett volna megkötöni.

De hiszen éppen ez a cél!

Szinte érthetetlen lenne ez a nagy gyűlölet a katolikus egyház iránt, ha az ember nem ismerte volna 45 év vallásellenes tevékenységét, illetve a marxizmus ideológiáját, mely szerint a vallás a nép ópiuma, s ennek sorsa, hogy előbb-utóbb a történelem szemétdombjára kerül.

Hát nem került! Sőt! – És ez az, amit Horn Gábor, Eörsi és társai nem képesek elviselni. Ez a társaság saját magát minősíti. Akik merészelték Kossuth-díjat adni egy Petri nevű költőnek? – hazánk költőóriásai szégyellnének, ha közéjük sorolnák őt –, aki az istállók környéki részeg trágyahányók (elnézést kértek a becsületes parasztemberektől) stílusában gyalázza a keresztények legszentebb jelképeit, gyalázza a Szent Családot. Ráz az undor, ha rá gondolok, hogyan beszél Jézusról, Szűz Máriáról, Szent Józsefről. A saját pornográf, mindent beszennyező képzeletét vetíti ki rájuk. Még ma is kevés ember akadna Magyarországon, akinek a száján ennyi moslék ömlene ki. – És ez Kossuth-díjat érdemel.

A megszólalók közül ki ne felejtsem Donáth „tiszteletest”. Elképzelhetetlen, nemhogy egy pap, de még egy keresztény ember is úgy nyilatkozzon meg, mint ő: Gyalázatnak (vagy más hasonlónak) nevezete azt, hogy Nagy Konstantin államvallássá-

tette a kereszténységet. Előtte a pogányság volt államvallás, amelynek nevében a vadállatok elé dobták, keresztre feszítették, fáklyaként meggyújtották a keresztényeket, mivel nem voltak hajlandók áldozni a pogány isteneknek. – És akkor gyalázatot emlegethet egy pap! Történelmietlen is a megnyilatkozása. Csak muniációt akart adni elvbarátainak, hogy lám az egyház már akkor is világi hatalomra tört. Külön kell választani az államot és az egyházat! A huszadik század, a jelen problémáit vetíti vissza több mint másfél évezred távolába.

A történelmi egyházak képviselői nem jöttek el. Igazuk volt! Ez nem az a fórum, ahol döntő fontosságú kérdéseket tisztázni lehet. Különben is majdnem mindig az SZDSZ hívei kaptak szót, terjengősen kifejtették véleményüket. Dobos Krisztinát azonban hamar elhallgattatták. Nagyon egyetért az ő kijelentésével. Ez valóban nem volt más, mint egy nagy buli. Egy lehetőség, hogy tovább folytassák most más színekben és más jelvényekkel feldíszítve, de végeredményben ugyanazt, a 45 éves agymosást. Ez történik mindenütt: tv-ben, rádióban, az újságok hasábjain, folyik a nyilatkozat-háború. Meg kell győzni az embereket, hogy az ország nyomorba döntésének a katolikus egyház lesz az okozója, hiszen követel sok-sok milliárdot, követel épületeket és intézményeinek támogatását. Hogy merészeli, mikor nincsenek is hívei! Nem engedte magát megmérteni az egyszázalékos személyi jövedelemadó révén sem. Mert félt.

Egyszer már kifejtettem erre vonatkozó nézeteimet. Jelenleg csak ennyit: 45 évig ateista szellemben nevelték a fiatalságot. Most már szülők, nagyszülők azok, akiket többnyire titokban

gy buli volt?

keresztelnek meg, nem járhattak hit-tanra, s ha templomba mentek, külön-féle retorziókra számíthattak. Hogy ennek a korosztálynak (persze nem valamennyinek) a vallásossága bizonytalan, nem csoda. De a fentiek miatt nem is hivatkozási alap. Az SZDSZ körének megnyilatkozásai alól kilóg a lóláb. A legjobban attól rettegnék, hogy ez az állapot megváltozik, és ismét nő a hívő emberek száma.

Ha nem így lenne, nem volnának dühödtt ellenségei az egyházi iskoláknak, amelyek történelmünk folyamán a legértékesebb elméket adták a hazának és a világnak. Gondoljunk csak Nobel-díjasainkra, akik között több zsidó vallású is keresztény egyházi iskolába járt. Beke Kata érintette ezeket az iskoláknak a kiválóságát, bár alig jutott megszólalására idő.

Annyira fáj a hatalmon lévők egy részének, hogy a szerződésben megfogalmazásra került, az állam egyforma mértékben támogatja a világi és egyházi oktatási intézményeket. Miért baj ez?! Miért nincs joga a vallásos embernek megkövetelni, hogy az ő adójából éppen úgy finanszírozzák az általa választott egyházi iskolát, mint a világiakat? Hogy szükség van rájuk, mutatja a sokszoros túljelentkezés.

Elhangzott olyan vád, hogy az egyház rátelepszik az önkormányzatokra. Ez enyhén szólva nevetséges. (Volt is derűtség a teremben.) Mivel az ország egyetlen községében, Piliscsabán katolikus egyetem működik, terjeszkedik, fejlődik, az lehet, hogy ott okoz problémát (bár olyan vélemények is vannak, hogy ez a Dabas-Sárihoz hasonlóan felfújtt ügy), de ezt azonosítani a több ezer önkormányzattal, Funnár-féle okkeresés. Miért csodálkozunk, hogy a románok ellenzik a

Bólyai egyetem újraindítását, amikor nálunk is hasonlóan vélekednek a hangadók a katolikus egyetemről? Tiszteljük a másságot, de csak a miénket! A Soros egyetemmel nincs baj. Hát persze! Ott nem a keresztény világnézetű értelmiségieket nevelik, akikről egyesek féltik a jövőt.

Úgy tesznek, mintha a katolikus egyház az egész oktatásügyet a kezébe kaparintotta volna, holott jelenleg csupán néhány százaléknyi az egyházi iskola, és 10 százalék körül lesz akkor, ha valamennyi igényelt oktatási intézmény visszakerül.

A Horn Gábor-féle méltatlankodók azt igyekeznek elhitetni a közvéleménnyel, hogy a katolikus egyház különleges elbánásban részesül, visszakapja vagyonát, és még anyagi támogatásra is igényt tarthat.

Ez ilyenformán hazugság.

Elsősorban az egyházi tulajdonban volt földingatlanból semmit sem kap vissza. Azt sem árt tudni, hogy ez a földingatlan egykor sem úri passziókat elégített ki (ha volt is ilyen eset), hanem ezek jövedelméből tartotta fenn az egyház intézményeit: iskolákat, kórházakat, karitatív szervezeteket. A visszaigényelt épületek csak a valamikori tulajdon egy hányadát jelentik, és ezeket is akkor kérik, ha funkciójukat be tudják tölteni.

Az nem fáj, hogy elvettek mindent, egy éjszaka az utcára dobták a kolostorok lakóit: papokat, apácákat; elvették majdnem az összes intézményét, épületeiket, amelyek többnyire a hívők pénzéből épültek, illetve több százados múltra tekinthettek vissza... ez most már nem érdekes! Igazi kommunista szemlélet. Emlékeztünk egy-egy hónapokon át gerjesztett botrányra. Az tragédia volt, hogy a piaristák kápolnijában berendezett egyete-

mi színpadot át kellett adni, és ismét visszanyerte eredeti funkcióját.

Most azon siránkoznak, mennyi pénzbe kerül az egyház kárpótlása. De az elképzelhetetlenül sok milliárdot elsikkasztó, csaló, összevissza manipuláló bankárok, üzletemberek, vállalati igazgatók (a hatalmon lévők közeli jei), az ÁVÜ, a Co-Nexus és egyéb botrányok körül nem csapnak ekkora hűhót. Jó, ha megemlítik, amikor már nagyon muszáj, de ezek nem témák a vitafórumokon. Szétrabolták, elkótyavetyélték az egész országot. És felelőse semminek sincs. Folyton az átláthatóságot emlegették. Ezek az ügyletek nemcsak egy egyszerű állampolgár számára átláthatatlanok, de még egy valóban jó szándékú bírót sem képes eligazodni a családok útvesztőiben. Vállalatok, alibi kft.-k alakulnak, megszűnnek, csődbe mennek. Vezetőik zsebre rakják a sok összeharácsolt pénzt, és alakítják az újabb potemkin társaságot. És nem lesz semmi bajuk.

Az egyik hozzászóló azt mondta: nem most, majd akkor kellett volna kárpótolni az egyházat, amikor javul a gazdasági helyzet, amikor rendbe téték az országot. Ez mindennek a teteje! Józan eszű ember tehet ilyen kijelentést, éppen most, amikor az állandó rendbetétel emlegetése mellett a tönk szélére jutottunk. Nem rendbe, de teljesen tönkretették, kiárusították szociálliberális uraink az egész országot. Most sürgősen dobra verik még a maradékot. Az ilyesfajta vitafórumok a sok egyéb mellett arra is jók, hogy eltereljék az emberek figyelmét.

Azért merem remélni, hogy Juszt és társainak manipulációja mégsem jár eredménnyel, és 1998-ban nem sikerül még egyszer lóvá tenni a magyar népet. Vagy ha mégis, akkor megérdemli a sorsát!

Dr. Gürtler Magda